

Sygn. akt VIII U 1395/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2019 r. w Gliwicach

sprawy K. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 18 stycznia 2018 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 18 stycznia 2018 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu K. C. prawo do emerytury począwszy od 11 grudnia 2017 roku.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt. VIII U 1395/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 stycznia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C., powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 1270, ze zm.) odmówił ubezpieczonemu K. C. prawa do emerytury w niższym wieku w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A, bowiem ZUS uwzględnił mu jedynie 3 lata, 1 miesiąc i 20 dni takiej pracy.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu oraz w toku procesu podnosił, iż pracę w warunkach szczególnych, oprócz okresu zaliczonego przez ZUS, wykonywał też od 1 maja 1984r. do 31 grudnia 1998r. w Zakładach (...) S.A. w W..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Organ rentowy podkreślił ponadto, że nie uwzględnił do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 1

maja 1984r. do 31 grudnia 1998r. wobec rozbieżności pomiędzy zapisami wystawionego za ten okres świadectwa pracy w warunkach szczególnych a rozporządzeniem z 7 lutego 1983r. normującego uprawnienia i warunki do wcześniejszej emerytury ze względu na wykonywanie pracy w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił co następuje :

W dniu 29 grudnia 2017r. ubezpieczony K. C., urodzony (...), złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...)

Na podstawie złożonych przez ubezpieczonego świadectw pracy i dokumentów organ rentowy do 31 grudnia 1998r. uwzględnił mu ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. W ocenie ZUS, ubezpieczony nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wymienionej w wykazie A, a jedynie 3 lata, 1 miesiąc i 20 dni takiej pracy.

W szczególności do pracy w szczególnych warunkach ZUS zaliczył okresy zatrudnienia od 12 maja 1980r. do 30 kwietnia 1984r. na stanowisku kowala w Zakładach (...) S.A. w W..

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS w dniu 18 stycznia 2018r. wydał zaskarżoną decyzję.

W toku procesu Sąd ustalił, iż 1 czerwca 1975r. odwołujący podjął zatrudnienie w Zakładach (...) S.A. w W. na stanowisku traserza i w takim charakterze pracował do 25 kwietnia 1978r., tj. do momentu podjęcia pełnienia służby wojskowej. Po zakończeniu ww. służby, z dniem 12 maja 1980r., pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko kowala. Na tym stanowisku ubezpieczony pracował do 30 kwietnia 1984r. i okres ten został przez ZUS zaliczony do pracy w warunkach szczególnych. Następnie od 1 maja 1984r. do końca zatrudnienia u tego pracodawcy, ubezpieczonemu przypisano stanowisko ślusarz – Montaż Serwisowy. Faktycznie jednak odwołujący w trakcie trwania całego tego okresu zatrudnienia, pracował wyłącznie jako ślusarz remontowy przy bieżącej konserwacji na oddziałach przeróbki mechanicznej węgla, gdzie trwała produkcja zasadnicza tego zakładu. Mianowicie codziennie przez pełne dniówki robocze zajmował się pracami związanymi z utrzymaniem ruchu urządzeń sortujących węgiel – sit przesiewających, kruszarek, maszyn odwodniających muł węglowy – wirówki i NEAL, a także przenośniki taśmowe do transportu urobku i poszczególnych sortów węgla. Prace te wykonywał na różnych kopalniach w ramach serwisu. Ubezpieczony codziennie udawał się na teren zakładu przeróbki mechanicznej węgla w kopalni, w której w tym czasie wymagane były prace remontowo serwisowe. Po przyjeździe na teren takiego zakładu przerobczego, przystępował do usuwania kolejnych awarii urządzeń w bezpośrednim sąsiedztwie pozostałych urządzeń przerobczych, na których nieprzerwanie trwał proces przeróbki mechanicznej węgla. Pracę na zakładzie przeróbki mechanicznej węgla wykonywał codziennie przez pełne dniówki robocze. Nie wykonywał prac w warsztacie. Jego praca polegała na wymianie niesprawnych elementów i urządzeń na działające, w miejscu ich pracy. Do szkodliwych warunków w jego środowisku pracy należało narażenie na hałas, zapylenie pochodzące z procesów produkcyjnych i opary chemikaliów wykorzystywanych w procesie technologicznym mechanicznej przeróbki węgla.

Z momentem zwolnienia się z tego zakładu ubezpieczony otrzymał świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych. W treści tego świadectwa pracodawca potwierdził, że K. C. od 12 maja 1980r. do 30 kwietnia 1984r., na stanowisku kowala wykonywał pracę wymienioną w dziale III, pod poz. 14 wykazu A. z kolei w okresie od 1 maja 1984r. do 31 sierpnia 2001r., na stanowisku ślusarza, wykonywał pracę wymienioną w dziale IV. poz. 9, wykazu B.

Sąd ustalił ponadto, że organ rentowy decyzją z 21 stycznia 2015r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury wcześniejszej, w wieku 55 lat, z tytułu pracy w warunkach szczególnych, wymienionej w wykazie B, bowiem nie uwzględnił odwołującemu do takiej pracy żadnego okresu zatrudnienia. Wyrokiem z 20 maja 2015r., w sprawie VIII U 461/15, Sąd Okręgowy w Gliwicach, oddalił odwołanie od powyższej decyzji. W ustnych motywach powyższego rozstrzygnięcia, Sąd wskazał, że niewątpliwie praca ubezpieczonego wykonywana w Zakładach (...) S.A. w W., od 1 maja 1984r. do 31 sierpnia 2001r., na stanowisku ślusarza, była pracą z wykazu B, dział IV, poz. 9, wykonywaną

bezpośrednio przy przeróbce mechanicznej węgla w zakładach górniczych, jednak w wymiarze mniejszym niż 20 lat. Wobec czego brak podstaw do przyznania ubezpieczonemu emerytury wcześniejszej z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wymienionej w wykazie B, po ukończeniu 55 roku życia.

Razem z ubezpieczonym w spornym okresie, na takim samym stanowisku i przy wykonywaniu takich samych prac, pracował A. F..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego (w załączeniu), zeznań świadka A. F. (k.57-58), wyjaśnień ubezpieczonego słuchanego w charakterze strony (k.49) oraz jego akt osobowych i akt sprawy VIII U 461/15 (w załączeniu).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i spójny, a tym samym za wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy. W szczególności Sąd oparł się na dokumentacji znajdującej się w aktach emerytalno – rentowych odwołującego i jego wyjaśnieniach oraz zeznaniach świadków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018r., poz. 1270 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami".

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn

2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony ukończył 60 lat życia w dniu (...) i udowodnił łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych – okoliczności te były niesporne pomiędzy stronami

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału Sąd uznał, że ubezpieczony na dzień 31 grudnia 1998r. posiada wymagany 15 letni okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Organ rentowy uznał okres zatrudnienia w szczególnych warunkach w wymiarze 3 lat, 1 miesiąc i 20 dni.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony niewątpliwie w trakcie zatrudnienia również w Zakładach (...) S.A. w W., od 1 maja 1984r. do 31 sierpnia 2001r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prace w szczególnych warunkach i łącznie posiada on okres takiej pracy w wymiarze większym niż 15 lat.

W okresie tym ubezpieczony faktycznie, stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał wyłącznie pracę przy bieżącej konserwacji urządzeń produkcyjnych na oddziałach będących w ruchu i zasadniczo nie był kierowany do innych prac.

Bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, została wymieniona w wykazie A, dział XIV, poz. 25. Z kolei prace wykonywane jako podstawowe w zakładzie przeróbki mechanicznej węgla, zostały wymienione w wykazie A, dział I, poz. 5, gdzie wymieniono przeróbkę mechaniczną węgla.

Bez znaczenia pozostaje okoliczność, że za sporny okres pracodawca wskazał niewłaściwą pozycję z wykazu prac wykonywanych w warunkach szczególnych. Fakt wykonywania takiej pracy został bowiem w stosunku do spornego okresu wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r., III UZP 6/84; uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84; wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06).

Reasumując, ubezpieczony spełnił wszystkie niezbędne warunki przyznania wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Z uwagi na powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia (...), czyli z dniem osiągnięcia wieku emerytalnego.

(-) SSR del. Anna Capik – Pater